

18 Ище ви бждемъ Отець, и выще ми бждете сынове и дщери, говори Гдъ Вседержитель.

БІЯВЯ 37

ПОНЕЖЕ ѿмаме проче та кива ѡтшаниа, и возлюбленнїи, да се ѡчїстиме ѡ секакво ѡскверненїе тѣлесно и дшєвно, и да совершаваме сватость тѣ со страхъ Бжїи.

2 Прїимѣте ны: нїе не сме сотворили оубида никомъ, не сме развратили никого, ѡ никогѡ не сме зєли съ лѣкомство.

3 Не говоримъ (ви) това за ѡсѡжденїе: зашто по напредъ рекохъ че сте въ сердца тѣ нѣши такъ, што (ѡзъ самъ готовъ) да оутремъ съ васъ и да живѣемъ,

4 Голѣмо дерзновенїе ѿмамъ въ васъ, многѡ се хлѣлимъ съ васъ: пжленъ самъ оутѣшенїе, преизовїленъ самъ ѡ радость оу секоа скорь наша.

5 Зашто, като дойдѣхме въ Македонїа никое оупокоенїе не намери наше то тѣло. Но во всичко скорвїме: ѡ вжнъ ны (ѡскорьлаватъ) врани, а ѡ вжтре страхове:

6 Но Бгъ, който оутѣшавѣ смиренныте, оутѣши и

насъ съ пришєствїе то Тїтово:

7 И не самъ съ пришєствїе то мѡ, но и съ оутѣшенїе то, съ коєто се ѡ оутѣшилъ ѡ васъ, като ни приказа голѣмо че ваше желанїе, ваше то плаканїе, ваша тѣревность (коѡто ѿмате) за мене, што токоще повече се возрадовахъ.

8 Зашто, ако и да вы ѡскорихъ съ писмо то ми, не раскѡювамсе, ако и да се раскѡювахъ (перво): зашто глѣдамъ, че онова писмо, ако и за мало време, (ѡваче) вы ѡскорви.

9 Бгъ се радѡвамъ, не зашто се ѡскорихте, но зашто се ѡскорихте, за да се покаете: понеже се ѡскорихте по Бгъ, што неimate ѡ насъ никаковъ вредъ.

10 Зашто скорь тѣ (коѡто бѣва) за Бгъ, произвѡди (такѡва) покаанїе, коєто вѡди къ спасенїе то, и за коєто се никой никогда не раскѡюва: а скорь тѣ за тола мїръ произвѡди смѣръ.

11 Зашто, єто това само то, што се ѡскорихте по Бгъ, колко оутѣраде произведе въ васъ! Какво ѿзвиненїе! какво негодованїе (на вржъ оногѡва, който євинѡватъ)! какѡвъ страхъ! какво желанїе! каква ревность! какво (нїмъ) ѡмѣне-